

ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΠΕΚΙΡΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΧΑΪΑΣ

ΠΑΒ

1670

22 ΝΟΕ. 2010

Αθήνα 17/11/2010

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης

Θέμα: Καταστάσεις απόγνωσης βιώνουν οι ασθενείς στο τμήμα Επειγόντων και την Παθολογική Κλινική του ΠΓΝΠ

Σχετ: Το δημοσίευμα της εφημερίδος «ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ» που αναφέρεται ότι μόνο θλίψη, απογοήτευση και αγανάκτηση αισθάνεται κανείς όχι νοσηλευόμενος αλλά και ως απλός επισκέπτης αντικρίζοντας την εικόνα που επικρατεί στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Μιχάλης Β. Μπεκίρης

Συνημμένα
Φωτοαντίγραφο Δημοσιεύματος

Καταστάσεις απόγνωσης βιώνουν οι ασθενείς στο τμήμα Επειγόντων και την Παθολογική κλινική του ΠΓΝΠ

«Πόσο να αντέξω πέντε μέρες πάνω σε φορείο;»

«Ελεος. Ας παρέμβει κάποιος γι' αυτή την κατάσταση. Είμαστε άνθρωποι. Πέντε μέρες είμαι πάνω στο φορείο. Πόσο να αντέξω άλλο;». Είναι η φωνή διαμαρτυρίας που ακούσαμε χθες από πολλά σημεία στο χώρο του Π.Γ.Ν.Π. και κυρίως το Τμήμα Επειγόντων Περιστατικών και την Παθολογική Κλινική όπου επικρατούσε το αδιαχώρητο, με τους ηλικιωμένους ασθενείς να προσπαθούν να μην πέσουν από τα φορεία όπου νοσηλεύονται ελλείψει κρεβατιών.

Πάμε στον τρίτο χρόνο που η Αχαΐα έχει ξεμείνει μ' ένα νοσοκομείο και κανείς δεν δείχνει το απαιτούμενο ενδιαφέρον. Ιδιαίτερα δε αυτή την περίοδο, η νοσοκομειακή περίθαλψη χρησιμοποιήθηκε επιλεκτικά για προεκλογικούς λόγους και εν συνεχεία ξεχάστηκε. Οι μόνοι που ό-χι απλώς τη θυμούνται αλλά υποφέρουν από τις επικρατούσες συνθήκες, είναι όσοι έχουν την ατυχία να ασθενούν κι επομένως αναγκαστικά να περνούν το κατώφλι του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου της Πάτρας.

Ακόμα και οι γιατροί που κάποτε διαμαρτύρονταν ή και παραιτούνταν σε ένδειξη διαμαρτυρίας, υπενθυμίζουμε την περίπτωση του διευθυντή της Παθολογικής κλινικής Νικολάου Ζούμπου, έ-χουν σταματήσει πλέον να μιλούν αφού δεν βρίσκουν ανταπόκριση κι απλώς σκύβουν πάνω από τον ασθενή για να του προσφέρουν τις υπηρεσίες τους.

Το έργο τους είναι ιδιαίτερα δύ-σκολο, όπως και του νοσηλευτικού προσωπικού καθώς θα πρέπει κατ' αρχήν να εντοπίζουν τους διά-σπαρτους ασθενείς τους και το ση-μαντικότερο να ασκούν τα καθή-



Όσοι είναι αναγκασμένοι να πάνε στα Επείγοντα περνούν πολύ δύσκολες ώρες

κοντά τους σε κοινή θέα, στο διά-δρομο, άσχετα με την κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο νοσηλευό-μενός τους.

Μόνον θλίψη, απογοήτευση και

αγανάκτηση αισθάνεται κανείς ό-χι νοσηλευόμενος αλλά και ως α-πλός επισκέπτης αντικρίζοντας την εικόνα που επικρατεί στο Πα-νεπιστημιακό Νοσοκομείο. Φυσι-

κά το νοσοκομείο δεν μπορεί να κλείσει τις πόρτες του και να πει «δεν δέχομαι άλλους ασθενείς», ό-μως δεν έχει και άλλα περιθώρια για να τους νοσηλεύσει υπό αξιο-πρεπείς συνθήκες. Μεταξύ των περιπτώσεων που καταγράψαμε είναι των ηλικιωμένων που νοση-λεύονται στα φορεία και τους α-σθενείς - συνοδούς τους να του-φυλάνε για να μην πέσουν, ασθε-νών που νοσηλεύονται επί 5 ημέ-ρες στο διάδρομο αναμένοντας να υποβληθούν σε αξονική τομογρα-φία και με τον κίνδυνο πάντα να κολλήσουν κάποια ενδονοσοκο-μειακή λοίμωξη, άλλους σκεπα-σμένους μέχρι και το κεφάλι του-στην προσπάθειά τους να αποφύ-γουν τη δημόσια έκθεση και άλ-λους να αρνούνται να εξεταστού-σε κοινή θέα.

Συνθήκες που θίγουν την αν-θρώπινη αξιοπρέπεια και καταρ-ρακώνουν ψυχολογικά τους ασθε-νείς και τους συνοδούς τους. Συν-θήκες που επιβάλλουν την άμεσ-επαναλειτουργία του «Αγ. Αν-δρέα» αλλά και γενικότερα τον ε-πανασχεδιασμό του υγειονομικο-χάρτη της περιφέρειάς μας.

(ΜΑΡΙΝΑ ΡΙΖΟΓΙΑΝΝΗ)

rizogianni@pelop.